

Pastoral de la salud

La salud es uno de los bienes fundamentales del ser humano y constituye una de sus aspiraciones permanentes. En nuestra sociedad observamos actitudes contradictorias ante la salud: se exalta e idealiza el vigor y la salud física y se olvida la salud afectiva, mental y espiritual; se destinan medios y esfuerzos para mantener y recuperar la salud y jugamos con ella irresponsablemente viviendo y fomentando un estilo de vida poco sano: vida ajetreada, incomunicación, tabaco, droga, alcohol, accidentes de tráfico, consumismo, contaminación.....

La salud y Jesús

Jesús no hizo un discurso acerca de la salud, pero su persona, sus intervenciones sanadoras, sus gestos, sus palabras, toda su actuación y su vida son saludables, es decir, despiertan y promueven la salud del ser humano y de la comunidad. Jesús irradia salud amando, liberando a las personas de aquello que les oprime, poniendo paz y armonía en sus vidas y fomentando una convivencia más humana y fraterna. Jesús nos invita a vivir «sanamente» la salud, como un don de Dios que hemos de disfrutar y cuidar y no como un absoluto al que hayamos de subordinar todo.

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira 35, 15b-17. 20-22a

El Senyor fa justícia, no té consideracions pel prestigi dels homes, no es deixa influenciar per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honoren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no s'aconsolen fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervingui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 4, 6-8. 16-18

Estimat: en quant a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada damunt l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la correguda em mantenc feel. I ara ja tenc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. Durant la meua primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabàs de proclamar l'anunci de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la boca del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç 18, 9-14

En aquell temps Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justs, i tenien per no res a tots els altres: - Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu, i l'altre cobrador d'imposts. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: «Déu meu, vos don gràcies perquè no som com els altres homes: lladres, injusts, adúlter, ni som tampoc com aquest cobrador d'imposts. Dejún dos dies cada setmana i us don la desena part de tots els meus ingressos.» Però el cobrador d'imposts, que s'havia quedat un tros enfora, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es pegava cops pel pit i deia: «Déu meu, sigueu-me propici, que som un pecador.» Vos assegureu que aquest tornà perdonat a casa seva, i l'altre no: perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.

Lectura del llibre del Eclesiàstic 35, 15b-17. 20-22a

El Señor es un Dios justo que no puede ser parcial; no es parcial contra el pobre, escucha las súplicas del oprimido; no desoye los gritos del huérfano o de la viuda cuando repite su queja; sus penas consiguen su favor y su grito alcanza las nubes; los gritos del pobre atraviesan las nubes y hasta alcanzar a Dios no descansa; no cesa hasta que Dios le atiende, y el juez justo le hace justicia.

Lectura de la segona carta del Apòstol san Pablo a Timoteu 4, 6-8. 16-18

Querido hermano: Yo estoy a punto de ser sacrificado y el momento de mi partida es inminente. He combatido bien mi combate, he corrido hasta la meta, he mantenido la fe. Ahora me aguarda la corona merecida, con la que el Señor, juez justo, me premiará en aquel día; y no sólo a mí, sino a todos los que tienen amor a su venida. La primera vez que me defendí ante el tribunal, todos me abandonaron y nadie me asistió. -Que Dios los perdone-. Pero el Señor me ayudó y me dio fuerzas para anunciar íntegro el mensaje, de modo que lo oyeran todos los gentiles. Él me libró de la boca del león. El Señor seguirá librándome de todo mal, me salvará y me llevará a su reino del cielo. ¡A Él la gloria por los siglos de los siglos. Amén!

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 18, 9-14

En aquel tiempo, dijo Jesús esta parábola por algunos que, teniéndose por justos, se sentían seguros de sí mismos, y despreciaban a los demás: -Dos hombres subieron al templo a orar. Uno era un fariseo; el otro, un publicano. El fariseo, erguido, oraba así en su interior: ¡Oh Dios!, te doy gracias, porque no soy como los demás: ladrones, injustos, adúlteros; ni como ese publicano. Ayuno dos veces por semana y pago el diezmo de todo lo que tengo. El publicano, en cambio, se quedó atrás y no se atrevía ni a levantar los ojos al cielo; sólo se golpeaba el pecho, diciendo: ¡Oh Dios!, ten compasión de este pecador. Os digo que éste bajó a su casa justificado y aquél no. Porque todo el que se enaltece será humillado y el que se humilla será enaltecido.

DOS MOTS D'HOMILIA per P. Salvador Cabot. TOR

Un diümenge més, el tema destacat és l'oració. Jesús amb el seu exemple i la seva paraula va desgranant els diversos caïres de la nostra unió amb Déu, l'oració. Quan havia passat el trull de la diada ensenyant i curant, es dedicava a estar tot sol amb el Pare. Si diümenge passat ens deïa que l'oració havia d'ésser constant, avui

ens diu que sigui humil. Davant Déu, nostre Pare, l'estufera no compta. No podem presentar-li lletanies de mèrits ni un cor exigent. Jesús ensenya que les predileccions del Pare són pels pobres i senzills. En la seva lliçó d'avui, contraposa l'oració del presumit a la del desvalgut que té davant els ulls la grandesa de Déu i la pròpia indignitat. En la seva pregària hi posa el seu cor; l'estufat, el seu jo. En l'oració que ens ensenyà, el Parenostre, el primer que hem de fer és dirigir la

nostra mirada cap a Ell. "Sigui santificat el vostre nom", li deïm. En l'oració, poques paraules basten. Ell ho sap tot. Hem d'estar amb Ell; comptar amb Ell; esperar en Ell; vessar el nostre cor davant Ell; amb constància. No podem perdre mai de vista que Ell té poder, és bo i ens estima.

Preguem al Pare que enviï treballadors a les seves messes. No n'hi ha mai prou. Pensem que l'oració és un mitjà molt important.

PASTORAL DE LA SALUT ENSENYANT A CUIDAR

«L'Església, seguint l'exemple del bon samarità, ha mostrat sempre una sol·licitud particular pels malalts». Són paraules del Papa Benet XVI en la Jornada Mundial del Malalt 2007. Certament, a través de cada un dels seus membres i institucions, l'Església continua devora els qui sofreixen, tractant de preservar-ne la seva dignitat en aquests moments tan significatius de l'existència humana. La realització d'aquest desig a Mallorca es concreta en la Delegació de Pastoral de la Salut.

Instituïda el 1992 pel Bisbe Teodor Úbeda, actualment està formada per un bon grup de voluntaris que acompanyen els malalts i donen suport als seus familiars. Moltes d'aquestes persones serveixen els malalts a hospitals i unitats de cures pal·liatives, en projectes d'assistència a domicili i a parròquies.

Per altra banda, el grup ha posat tots els esforços a sensibilitzar les parròquies per tal de tenir grups parroquials de visites als malalts i vells. De la mateixa manera, la Delegació coordina el grup de 21 preveres que assisteixen els malalts dels diferents hospitals de Mallorca.

Tots ells entenen la seva feina com un procés d'assumir les pròpies limitacions, cultivar les virtuts i valors que ens humanitzen. L'acollida, el respecte, la compassió, l'afecte, el servei, l'escolta, l'amor..., són valors que haurien d'impregnar les estructures sanitàries. ■

EL CASAL BALEAR

El Casal Balear obrí les portes el mes de maig de 1998. Es tracta d'una casa destinada a acollir els familiars de malalts procedents de Menorca, Eivissa i Formentera, que per circumstàncies de malaltia han de deixar ca seva i desplaçar-se a un hospital. La iniciativa partí de l'actual Delegada de Pastoral de la Salut, M. Esperança Florit, que a través del contacte directe amb els malalts dels hospitals detectà la greu problemàtica d'aquells que s'han de desplaçar a Mallorca i no disposen de recursos econòmics per a l'estatge a l'illa.

Dia 5 de maig de 1998 el Bisbe Teodor Úbeda beneí i inaugurà les instal·lacions situades en el carrer Can Sales, en el barri del puig de Sant Pere. Actualment consta de 15 habitacions, 4 banys, cuina, menjador, bugaderia, sala d'estar i televisió, patis i terrasses.

La peça fonamental sobre la qual se sustenta el Casal Balear és el voluntariat. Aquest, lliurement i desinteressadament és capaç d'oferir un poc del seu temps en benefici dels necessitats, malalts i majors. Malgrat tot, l'ajuda que ofereix el Casal no és només material, ja que els

voluntaris donen un suport emocional i moral en moments difícils per als familiars de malalts. Es fan seves les alegries de la recuperació dels internats als hospitals, igual que les penes i inquietuds dels familiars. Tal com ens comenta M. Esperança Florit, «**hi ha persones que quan els donen una bona notícia, no tenen ningú amb qui compartir-ho, estan tots sols. Així que vénen aquí i els voluntaris els animen i ho celebren. Igualment si els donen una mala notícia. Tots necessitem plorar damunt qualque espatlla.**»

BEATIFICACIÓN DE SEIS MÁRTIRES HIJOS DE NUESTRA IGLESIA

En este día 28 de octubre por disposición del Santo Padre Benedicto XVI, el Cardenal José Saraiva Martins, prefecto de la Congregación para las Causas de los Santos, proclama Beatos en la basílica de San Pedro de Roma a 498 mártires, víctimas de las persecuciones que por odio a la fe se produjeron en España en los años 1934 y 1936-39.

De entre ellos, seis son hijos de nuestra Iglesia de Mallorca que en Barcelona encontraron la palma del martirio. Se trata de los venerables: misioneros de los Sagrados Corazones P. Simón Reynés, de Mancor de la Vall; P. Miguel Pons, de Llubí; Hno. Pablo Noguera, de Sóller, y Hno. Francisco Mayol, de Sant Joan, y de las hermanas franciscanas Hijas de la Misericordia Sor Catalina del Carmen Caldés, de sa Pobla, y Sor Micaela del Sacramento Rullan, de Petra. Con la Sra. Prudencia Canyelles, de Barcelona, que les ofreció refugio en su casa.

En el libro del Apocalipsis, que la Iglesia lee entero y de manera continuada durante el tiempo pascual y que es como un gran panorama de toda la Historia de la Salvación, salen a menudo los mártires como testigos privilegiados de Jesús, el Cordero degollado en la figura del mismo libro, el crucificado y resucitado. Se cuentan en él grandes multitudes de testigos que han llegado a la sangre para expresar que no faltará nunca la persecución y el martirio en la historia de la Iglesia. Sólo a través de la cruz y la muerte llegó Jesús a la resurrección y sólo por este misterio, el misterio pascual, nos ha salvado. Igualmente la Iglesia crecerá y será fecunda, se expandirá y se multiplicará, a través del testimonio supremo "hasta la efusión de la sangre" de los mártires. Ya en los discursos apocalípticos de los evangelios sinópticos, Jesús había hablado de ellos. Siempre es un gran misterio que proviene, como tantas otras manifestaciones del misterio del mal, de las raíces pecadoras que hay dentro del hombre y del mundo, pero del que el Padre ha sacado el bien máximo de la salvación al resucitar a Jesús de entre los muertos después de los más crueles sufrimientos y suplicios. Humanamente es el fracaso, "escándalo" para unos, "absurdo" para otros, pero "salvación y sabiduría de Dios" para los que hemos creído, nos dice San Pablo, y a lo largo de la historia, "semilla de nuevos cristianos", notaba Tertuliano.

Por eso la Iglesia, cuando habla de los mártires, no se para en los sufrimientos ni en el rechazo que éstos provocan ni en la

incomprensión de muertes perpetradas sin motivo. Los ve a la luz de la resurrección, de la misma manera que vemos la muerte de Jesús. Ellos le han seguido plenamente, han subido al Calvario con la propia cruz y finalmente han muerto, paso previo para la resurrección. Es el camino que debemos recorrer todos los cristianos, llamados a la santidad, a la configuración con Jesucristo. Es un camino lento, de cada día, con caídas y remontes constantes. Importa no perderlo nunca de vista. Ellos se han configurado plenamente con Él, han muerto por no negarle, y Él los ha reconocido inmediatamente ante el Padre. Por eso los consideramos los primeros entre los santos, los pioneros en el camino de la Iglesia triunfante, justo después de los Apóstoles, los testigos de la resurrección del Señor. Por eso la Iglesia, al haberse asegurado del martirio de algunos de sus hijos después de un minucioso y atento proceso, enseguida los proclama bienaventurados y declara que gozan del rostro de Dios sin necesidad de más signos o milagros.

Asociémonos a la alegría, pues, de las multitudes del Apocalipsis. Estemos contentos de estar seguros de tener estos intercesores en el Cielo. Son de nuestros pueblos, llevan apellidos comunes entre nosotros. Nacieron y vivieron en tiempos no demasiado lejanos y en ambientes semejantes a los nuestros o que aún recordamos. Pero sobre todo recibieron el Bautismo en nuestras parroquias, y la primera catequesis y la Confirmación y la Eucaristía. En nuestra Iglesia, por la frecuencia de los sacramentos, la predicación de la Palabra de Dios, la proximidad y el acompañamiento espiritual, afianzaron su vocación cristiana y recibieron la específica de cada uno a la vida religiosa, en Congregaciones de origen mallorquín. Encontraron la fe en sus familias como cosa casi natural dentro de la sobrenaturalidad, si me permitís la paradoja que sin embargo estoy seguro de que entendéis. Y en este aspecto que hoy nos preocupa tanto, nos evocan aquella frase de Orígenes que citaba el Papa Benedicto XVI en una de sus catequesis, que se maravillaba de ser hijo de un mártir y que veía también su responsabilidad.

Efectivamente podemos decir con alegría que en nuestra Iglesia venimos de una raza de mártires. Tenemos su intercesión segura, promesa, no lo dudemos, "de muchos frutos en la cosecha que vendrá", aunque no nos lo parezca de momento en el otoño que vivimos. Y también la responsabilidad de saber, de querer, de implorar del Señor a través de ellos, seguir la Iglesia que los hizo posibles con

vocaciones de toda clase. Meditemos con gozo y con el santo temor del Espíritu, que dirige y estimula, purifica y hace santo nuestro deseo, las palabras a que nos referíamos: "No me ayuda haber tenido un padre mártir, si no mantengo una buena conducta y no honro la nobleza de mi stirpe, esto es, el martirio de mi padre y el testimonio que lo ha hecho ilustre en Cristo" (Orígenes: Hom. Ez. 4,8).

Una gracia particularmente debemos confiar a la intercesión de nuestros mártires y es la de la reconciliación. El Señor los visitó con la palma en medio de un contexto de muerte, de destrucción y de locura como ha sucedido a menudo en la historia. Junto a ellos muchos otros encontraron la muerte por noble fidelidad a unos ideales o a un deber o víctimas de las más bajas pasiones del ser humano. Los mártires siempre han muerto perdonando. Roguemos para que nos obtengan la gracia de desterrar de entre nosotros todo espíritu de odio y venganza, de buscar la reconciliación en todo y en todas partes. De no dejar crecer ni habitar en nuestros corazones sentimientos incompatibles con nuestra condición de cristianos. De mirar al pasado sin rencor para construir el presente y el futuro desde el respeto mutuo fundado en la paz, la verdad y la justicia. De conseguir la reconciliación en Jesucristo, que, por su sangre, "ha derruido el muro que nos separaba y ha hecho de dos pueblos uno solo". De buscar en definitiva la santidad como ellos lo hicieron.

Con todos estos sentimientos, os animo, queridos hermanos, a sentirnos todos bien presentes en los actos de beatificación y unidos a la peregrinación a Roma y os invito a la celebración de acción de gracias en nuestra Catedral el día 10 de noviembre, así como a los actos que se llevarán a cabo en los diferentes pueblos y localidades.

Con mi bendición,

+ Jesús Murgui, Obispo de Mallorca

BEATIFICACIÓ DE SIS MÀRTIRS FILLS DE LA NOSTRA ESSLÉSIA

En aquest dia 28 d'octubre per disposició del Sant Pare Benet XVI, el Cardenal José Saraiva Martins, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, proclama Beats a la basílica de Sant Pere de Roma 498 màrtirs, víctimes de les persecucions que per odi a la fe es produïren a Espanya els anys 1934 i 1936-39.

D'entre ells, sis són fills de la nostra Església de Mallorca que a Barcelona trobaren la palma del martiri. Es tracta dels venerables: missioners dels Sagrats Cors P. Simó Reynés, de Mancor de la Vall; P. Miquel Pons, de Llubí; Gmà. Pau Noguera, de Sóller, i Gmà. Francesc Mayol, de Sant Joan i de les germanes franciscanes Filles de la Misericòrdia Sor Catalina del Carme Caldés, de sa Pobla, i Sor Miquela del Sagrament Rullan, de Petra. Amb la Sra. Prudència Canyelles, de Barcelona, que els oferí refugi a ca seva.

En el llibre de l'Apocalipsi, que l'Església llegeix sencer i de manera continuada durant el temps pasqual i que és com un gran panorama de tota la Història de la Salvació, surten sovint els màrtirs com a testimonis privilegiats de Jesús, l'Anyell degollat en la figura del mateix llibre, el crucificat i ressuscitat. S'hi compten grans multituds de testimonis que han arribat a la sang per a expressar que no faltarà mai la persecució i el martiri en la història de l'Església. Sols a través de la creu i la mort arribà Jesús a la resurrecció i només per aquest misteri, el misteri pasqual, ens ha salvat. Igualment l'Església creixerà i serà fecunda, s'expandirà i es multiplicarà, a través del testimoni suprem "fins a l'efusió de la sang" dels màrtirs. Ja en els discursos apocalíptics dels evangelis sinòptics, Jesús n'havia parlat. Sempre és un gran misteri que prové, com tantes altres manifestacions del misteri del mal, de les arrels pecadores que hi ha dins l'home i dins el món, però del qual el Pare ha tret el bé màxim de la salvació en ressuscitar Jesús d'entre els morts després dels més cruels patiments i suplicis. Humanament és el fracàs, "escàndol" per a uns, "absurd" per a uns altres, però "salvació i saviesa de Déu" per als qui hem cregut, ens diu Sant Pau, i al llarg de la història, "llavor de nous cristians", notava Tertul·lià.

Per això l'Església, quan parla dels màrtirs, no s'atura en els patiments ni en el rebuig que aquests provoquen ni en la incomprensió de morts perpetrades sense motiu. Els veu a la llum de la resurrecció, de la mateixa manera que veïem la mort de

Jesús. Ells l'han seguit plenament, han pujat al Calvari amb la pròpia creu i finalment hi han mort, passa prèvia per a la resurrecció. És el camí que hem de fer tots els cristians, cridats a la santedat, a la configuració amb Jesucrist. És un camí lent, de cada dia, amb caigudes i remuntades constants. Importa no perdre'l mai de vista. Ells s'hi han configurat plenament, han mort per no negar-lo, i Ell els ha reconeguts immediatament davant el Pare. Per això els consideram els primers entre els sants, els capdavanters en el camí de l'Església triomfant, just darrere els Apòstols, els testimonis de la resurrecció del Senyor. Per això l'Església, en haver-se assegurat del martiri d'alguns dels seus fills després d'un minucios i atent procés, tot d'una els proclama benaurats i declara que gaudeixen del rostre de Déu sense necessitat de més signes o miracles.

Associem-nos a l'alegria, doncs, de les multituds de l'Apocalipsi. Estiguem contents d'estar segurs de tenir aquests intercessors en el Cel. Són dels nostres pobles, porten llinatges comuns entre nosaltres. Nasqueren i visqueren en temps no massa llunyans i en ambients semblants als nostres o que encara recordam. Però sobretot reberen el Baptisme a les nostres parròquies, i la primera catequesi i la Confirmació i l'Eucaristia. En la nostra Església, per la freqüència de sagraments, la predicació de la Paraula de Déu, la proximitat i l'acompanyament espiritual, refermaren la vocació cristiana i reberen l'específica de cadascun a la vida religiosa, en Congregacions d'origen mallorquí. Trobaren la fe dins les seves famílies com a cosa quasi natural dins la sobrenaturalitat, si em permeteu la paradoxa que tanmateix estic segur que enteneu. I en aquest aspecte que avui ens preocupa tant, ens evoquen aquella dita d'Orígenes que citava el Papa Benet XVI en una de les seves catequesis, que es meravellava de ser fill d'un màrtir i que en veia també la responsabilitat.

Efectivament podem dir amb joia que a la nostra Església venim d'una casta de màrtirs. Tenim la seva intercessió segura, promesa, no ho dubtem, "de molts de fruits en la collita que vindrà", encara que no ens ho sembli de moment en la tardor que vivim. I també la responsabilitat de saber, de voler, d'implorar del Senyor a través d'ells, continuar l'Església que els va fer possibles amb vocacions de tota casta. Meditem amb goig i amb el sant temor de l'Esperit, que encarrila i estimula, purifica i fa sant el nostre desig, les paraules a què ens referíem: "No m'ajuda haver tingut un pare màrtir, si no mantenc una bona conducta i no

faig honor a la noblesa de la meua estirp, això és, al martiri de mon pare i al testimoni que l'ha fet il·lustre en Crist" (Orígenes: Hom. Ez. 4,8).

Una gràcia particularment hem de confiar a la intercessió dels nostres màrtirs i és la de la reconciliació. El Senyor els visità amb la palma enmig d'un context de mort, de destrucció i de follia com ha succeït sovint dins la història. Devora ells molts d'altres trobaren la mort per noble fidelitat a uns ideals o a un deure o víctimes de les més baixes passions del ser humà. Els màrtirs sempre han mort perdonant. Preguem perquè ens obtenguin la gràcia de desterrar d'entre nosaltres tot esperit d'odi i venjança, de cercar la reconciliació en tot i per tot. De no deixar créixer ni fer estada en els nostres cors sentiments incompatibles amb la nostra condició de cristians. De mirar al passat sense rancor per a construir el present i el futur des del respecte mutu fundat en la pau, la veritat i la justícia. D'aconseguir la reconciliació en Jesucrist, que, per la seva sang, "ha esbucacat el mur que ens separava i ha fet de dos pobles un de sol". De cercar en definitiva la santedat com ells ho feren.

Amb tots aquests sentiments, vos anim, benvolguts germans, a sentir-nos tots ben presents als actes de beatificació i ben units a la peregrinació a Roma i vos convid a la celebració d'acció de gràcies a la nostra Seu el dia 10 de novembre, així com als actes que es duran a terme als diferents pobles i localitats.

Amb la meua benedicció,

+ Jesús Murgui, Bisbe de Mallorca

CONFIANÇA SENSE LÍMITS (i2)

Per això em sembla que la pregunta correcta a l'hora de pensar la fe és la següent: m'agradaria a mi ser com aquest home jueu que viu en la fe i mor en l'absurd? M'agradaria viure la vida com ell ha viscut, sense cap dubte, la seva? Crear espais al meu voltant, com ell va saber crear? Si la resposta és afirmativa, la seva fe serà per a mi el mapa, la gramàtica, la relació que situa i col·loca totes les altres relacions creadores de sentit. Perquè –i això s'oblida massa sovint– aquest jueu és el que és per la seva fe. És la fe que l'ha fet així: màgic, majestuós, infinitament més interessant que tots els seus estúpids botxins..., que no tenen la seva fe. Algú que, morint d'aquesta determinada manera, ha deixat el món millor del que estava. Ha purificat l'aire fètid del camp de concentració. L'ha fet respirable per a les generacions que han vingut darrera. Ha mantingut la possibilitat de la fe. Perquè si ell, sol, sense altre recolzament que la seva fe, ha pogut mirar la mort als ulls, això vol dir que jo també ho podré fer en qualsevol circumstància semblant. De mi dependrà. O és això el que em fa por? Que de mi depengui? I és més fàcil provar amb tot el pes de les ciències modernes que no és possible... i així només quedarà l'absurd? I retornarà la violència? I no hi haurà lloc al perdó? I restarà el lament ponderat, tan raonable, l'anàlisi de les causes i de les conseqüències, les propostes de millorament de les relacions socials i de poder..., sense l'opció més forta que la mort: l'amor. Sense la voluntat ferma de conversió: jo també puc fer mal als qui estim! Per tant, alerta. Per tant, vigilar. Entendre que més enllà de la pròpia voluntat de poder i del "gen egoista", hi ha una alternativa: com més fràgil, més digne de ser tinguda en compte. És el que diu la nostra fe: la del jueu. La del cristià, que considera Déu un crucificat.

Certament: després de la Shoa –de cada nova versió de la Shoa– més necessària que mai és la fe. Perquè perdre la fe després de la Shoa és rematar la feina de Hitler.

Cap de setmana d'encontre matrimonial

Els propers dies 17 i 18 de novembre, al Casal de Son Bono, se celebrarà una trobada per a matrimonis.

L'objectiu és, mitjançant unes xerrades i la posterior reflexió personal i en parella, afavorir un clima idoni per tal de veure com es troba la relació de parella i enfortir més si cal les il·lusions i esperances que un dia varen ser el motiu de la unió. Per a inscriure's, cal telefonar al

971 440 858 (Fernando o Cati)
971 261 869 (Miquel o Carme).

Curs de psicologia i diàleg interreligiós

Curs de psicologia i diàleg interreligiós a l'ermita de Sant Honorat (Randa). Tema: Diàleg interreligiós i autoestima, elements integradors de la personalitat. Coordinen P. Miquel Mascaró i Victòria Picó. Dia 3 de novembre de les 10 fins a les 18 h.

Tel. de contacte: 666 13 03 85
i 606 11 07 84.
E-mail: Solilluna47@hotmail.com

Trobades arxiprestals

Sr. Bisbe amb els preveres

Durant aquest inici de curs, com anys anteriors, el Sr Bisbe, s'ha reunit amb cada un dels grups de preveres dels arxiprestats.

El Sr. Bisbe s'ha reunit amb els 11 arxiprestats de la nostra diòcesi i amb el grup de preveres de la Seu. Aquestes trobades han estat per exposar els nous

objectius per a aquest curs: acollida dels immigrants i la celebració dominical de l'Eucaristia, així com mantenir un diàleg fluid i obert amb els preveres.

Benedicció de les noves instal·lacions

de Popular TV Mallorca

El passat 12 d'octubre, el Sr Bisbe beneïa les noves instal·lacions de Popular TV Mallorca.

Durant el primer any d'emissió les instal·lacions han compartit espai amb la Secretaria de Comunicació del Bisbat de Mallorca. A partir d'aquest nou curs gaudeixen d'un espai més ampli i més modern a la barriada del Coll d'en

Rabassa. A l'acte hi acudiren, a part del Sr. Bisbe i del Vicari General Mn. Lluç Riera, El president de Popular TV Mallorca, Sr. Raimundo Zaforteza, i la nova directora, Sra. Celia Rosselló.

Inici de curs

Pastoral de la Salut

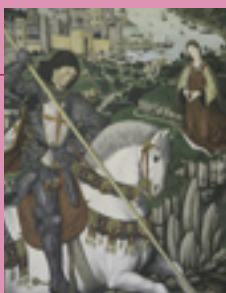
El dilluns 15 d'octubre, al Seminari Nou, s'iniciava el nou curs de Pastoral de la Salut. L'encontre organitzat per la Delegació de Pastoral de la Salut, convocà tots els voluntaris que treballen a les parròquies i els hospitals de la nostra Diòcesi. Pronuncià una conferència el P. Pere Ribot, TOR, amb el tema "escucha que sana".

Visites guiades al Museu Diocesà

Ahir, 27 d'octubre, es va celebrar la visita guiada al Museu Diocesà.

Tots els darrers dissabtes de mes es fa aquesta visita guiada, en la qual es pot gaudir de les explicacions de les obres d'art que conté el museu.

Ordenació presbiteral

14 d'octubre

El diumenge 14 d'octubre, la parròquia de Ntra. Sra. de la Soledat de Palma, es vestia de festa per l'ordenació presbiteral de Mn. Jaume Mercant.

L'ordenació fou presidida pel Sr. Bisbe Mons Jesús Murgui, acompanyat per uns 60 preveres.

Tots Sant

Celebracions al cementeri

Dia 1 i 2 de novembre

Misses: a les 9 h; 10 h; 11 h; 12h, a la capella central

Dia 1 de novembre,

A les 12,30 h pregària ecumènica, a la capella central.

FESTA DE SANT ALONSO RODRÍGUEZ

Monti-sion de Palma. Día 31 de octubre. habrá triduo en honor del Santo a las 18 h y a las 19 h Misa solemne concelebrada. De 11 a 12 h y de 18 a 19 h se podrá visitar el museo del santo.

aquesta setmana

30 DIMARTS

ASSOCIACIÓ DE VÍDUES

Conferència a càrrec de la Dra. Fanny Pons, titulada «La importància de los productos lácteos». 17,30 h (C/ de la Rosa, 3).

31 DIMECRES

SANT ALONSO RODRÍGUEZ

1 DIJOUS

TOTS SANTS

ADORACIÓ NOCTURNA

L'Adoració Nocturna organitza una vigília pels difunts, que començarà a les 21 h a la Concepció.

CEMENTIRI DE PALMA

El dia de Tots Sants, primer de novembre a les 12,30 h, al temple del Cementiri de Palma, entrant per la porta principal, celebració ecumènica i interreligiosa per tots els difunts de les diverses esglésies cristianes i religions, celebrada pels seus representants. Es convida a tothom.

2 DIVENDRES

FIDELS DIFUNTS

3 DISSABTE

CURS DE PSICOLOGIA I DIÀLEG INTERRELIGIÓS

Curs de psicologia i diàleg interreligiós a l'ermita de Sant Honorat (Randa). Tema: Diàleg interreligiós i autoestima, elements integradors de la personalitat. Coordinen P. Miquel Mascaró i Victòria Picó. Sant Honorat de les 10 fins a les 18 h. Per a més informació, telefonau a 666 13 03 85 // 606 11 07 84 o a l'e-mail: Solilluna47@hotmail.com.

JORNADES DIRIGIDES A ORGANISTES D'ESGLÉSIES

La **Comissió Diocesana d'Orgues Històrics de Mallorca** organitza unes jornades dirigides als organistes que presten servei a les celebracions litúrgiques de les esglésies de Mallorca.

Aquestes jornades volen remarcar la importància d'aquesta tasca per a la dignitat i qualitat de les celebracions. Les trobades es faran en dissabte dematí. Convé comunicar a la Comissió d'Orgues Històrics al més aviat possible el nombre de participants. **Les inscripcions s'han de fer a Secretaria de Pastoral abans del dia 31 d'octubre.**

SANTORAL

29. Dilluns. Fèria

Sant Narcís de Jerusalem, sant Felicià, sant Honorat de Vercelli.

Lectures: Rm 8, 12-17; Sl 67; Lc 13, 10-17

30. Dimarts. Fèria

Sant Gerard, sant Marcia, santa Eutròpia.

Lectures: Rm 8, 18-25; Sl 39; Lc 13, 18-21

31. Dimecres. Fèria

Sant Alonso Rodríguez, sant Quintí, sant Wolfgang.

Lectures: Rm 8, 26-30; Sl 12; Lc 13, 22-30

1. Dijous. Solemnitat

TOTS SANTS, sant Severí, sants Jeroni Hermosilla i Valentí Berrio Ochoa.

Lectures: Ap 7, 2-4, 9-14; Sl 23; 1Jo 3,1-3; Mt 5,1-12a

2. Divendres.

CONMEMORACIÓ DELS FIDELS DIFUNTS, sant Victori, sant Malaquies bisbe.

Lectures: Del comú de difunts

3. Dissabte. Fèria

Sant Martí de Porres, santa Silvia, sant Ermengol d'Urgell.

Lectures: Rm 11, 1-2a. 11-12. 25-29; Sl 93; Lc 14, 1. 7-11

4. Diumenge XXXI de durant l'any C. Setmana III

Sant Carles Borromeu, sants Vital i Agrícola, sant Fèlix de Valois.

Lectures: Sa 11, 23 -- 12,2; Sl 144; 2Te 1, 11 -- 2,2; Lc 19, 1-10

INTENCIONS DE PREGÀRIA

General: Que los investigadores en medicina y los legisladores muestren un profundo respeto por la vida humana, desde su comienzo hasta su fin natural.

Misionera: Que el espíritu de reconciliación y de paz aumente en Corea del Norte y del Sur.

Conferencia Episcopal: Para que la Iglesia Diocesana sea reconocida por todos los católicos como la madre en la que han recibido y viven su fe y se sientan sus hijos colaborando con ella.

Full Dominical electrònic

Totes aquelles persones que vulguin rebre el **Full Dominical electrònic**, poden adreçar les seves dades personals a l'adreça de correu electrònic **fulldominical@terra.es**. Cada setmana rebran el Full Dominical en format PDF a la seva adreça electrònica.

full dominical

EDITA

SECRETARIA DE COMUNICACIÓ

Carrer Seminari, 4 – 3r pis
07001 Palma (Illes Balears)
Tel. 971 21 46 01
Fax 971 71 99 10
fulldominical@terra.es
www.bisbatdemallorca.com
Dipòsit legal: PM 696/1986

DIRECCIÓ

Eugeni Rodríguez Adrover

PRODUCCIÓ

Pere Oliver Vives

CAP DE REALITZACIÓ

Cristina Sànchez Bernardo

EDICIÓ

Antoni Bauzà Mas
Francisco Javier Julià Terreros

MAQUETACIÓ

Rafael Rodríguez Adrover

COL·LABORADORS

Albert Bonnín Gelabert
Mercè Bujosa Estarellas
Domingo Camargo Piqueras
Joan Carles Llinàs Perelló

ASSESSORIA LINGÜÍSTICA

Santiago Maria Amer Pol

ADMINISTRACIÓ

Departament Assumptes Econòmics
Gabriel Cortés Cortés
Tel. 971 21 43 71

DISTRIBUCIÓ

Departament de Vida Creixent
Carrer Seminari, 4 – 3r pis
07001 Palma (Illes Balears)
Tel. 971 21 31 00 (ext. 336)

IMPRIMEIX

Taller Gràfic EUGENI

Carrer Reis Catòlics, 70
07007 Palma (Illes Balears)
Tel. / Fax 971 24 49 79
tgeugeni@terra.es

Bisbat de Mallorca